

Avanceret stjerneviden

Der er udkommet en bog – og det er ikke en hvilken som helst bog. Den er intet mindre end epokegørende og fortjener derfor mere end en ordinær anmeldelse. Ove von Spaeth har gjort det igen, nu med bind 4 af en serie på i alt fem bøger, som vi allerede har døbt 1.-5. Mosebog. Bind 4 hedder "Den Hemmelige Religion" og er udgivet på C.A. Reitzels Forlag.

Af Karl Aage Jensen

Den omfattende serie "Attentatet på Moses" er den kyndige og ihærdige forfatter Ove von Spaeth nu nået til bind 4. Moses var den første kendte grundlægger af en religion, og hans lære har inspireret flere verdensreligioner. Forfatteren påviser, at gamle kilder afslører, at læren også indeholdt "mysterieguldet" fra Egypten samt gudsnavnets hemmelighed. Desuden giver bogen, blandt meget andet, sit bud på, hvor udbredte de første idéer om kun én gud var, hvad der ligger bag betretningen om Guldkalvens kult, hvordan den gamle stjernelære ses i Bibelen, og hvilke spor fra mysteriekult, der kan findes i Moses' religion.

Avanceret stjerneviden

Det er især afsnittet om stjernelæren, der interesserer astrologer, og man finder i "Jobs Bog" i Bibelen mange spændende ting, også om astronomi. I kapitel 26, vers 7-11, kan man bl.a. finde passagen: "...Gud udsprender nord over tomrummet og hænger Jorden på intet...". Hvordan kunne man dengang vide, at Jorden svæver i rummet? Der tales om "cirklen over vandene, hvor lyset ender i mørke". Hvordan kunne man vide, at verdensrummet uden for Jorden er kendetegnet ved mest at henligge i mørke? Der er mange hentydninger til profetisk mysterieviden i bogen, som er en usædvanlig grundig forskning i gamle skrifter. Der er mange henvisninger til stjerner i "Jobs Bog", men gennem tiden har teologisk og sproglig forskning ikke været tilstrækkelig bekendt med stjerner og stjernebilleder til at kunne behandle teksterne efter hensigten. Det er bl.a. her, denne bog er afgørende.

Stjernemæssige paralleller i Bibelen

Ydermere kommer forfatteren ind på astro-

logiske paralleller i Bibelen, og der er rigtig mange. Moses er ifølge traditionen kendt som en betydende stjernekyndig, om hvilket samaritanerne i Israel den dag i dag siger: "...astrologi er en kunst, der går tilbage til Moses, som lærte det ved Faraos hof...". Også Jesus brugte det astrologiske sprog, da han talte om "kommende tider og tegn fra himlen" samt brugte udtrykket "tegn i Sol, Måne og Stjerner" (Lukas 21,25). Om de skriftkloge sagde Jesus, at de "ikke forstod sig på at tyde tidernes tegn på himlen" (Matthæus 16,1-4).

Forfatteren peger på, at religionen dengang rummede en kosmisk lære i alle kultursamfund, hvilket uundgåeligt inkluderede himmelmæssige forhold som forståelsesgrundlag. Israellitterens 12 stammer var en opdelingsform, der i Første Mosebog (49,1-28) overføres på idéen om Jakobs 12 sønner. De knyttedes som 12 stamfædre til nogle symbolske billeder, der ifølge traditionen er "stjernebilleder inden for Dyrekredsens 12 himmelsektioner".

Moses var leder af 12 stammer, der modtog og viderebragte hans lære til slægterne. I Det Nye Testamente havde Jesus 12 apostle, der modtog og viderebragte hans lære. Og kirken satte dem vel at mærke i forbindelse med de 12 Dyrekredstegn, hvoraf de 4 evangelister var symboliseret ved stjernebillederne Tyr, Løve, Skorpion (Ørn) og Vandbærer (Engel).

Ifølge Bibelen udstedte Moses forbud mod at tilbede stjerner, men her opstod se-

Himmelstige med Mithras-kultens spirituelle indvielsestrin – 'op til lyset' – relaterer til planeter og stjernebilleder.

Fra neden: Jordiske elementers verden af bl.a. ild (et alter der ikke ses på billedet), vand/vase, og luft/Tvillingernes stjernehatte.

De 7 grader: – "Ravn" (del af Jomfruens stjerner) og Merkurstav; – "Mysteriebrud" med Venus brudekrans og brudelampe;

"Soldat" med Mars krigerudstyr; "Løve" med Jupiters tordenkule, ildskovl og sistrum;

"Perser" med sværd og segl under Månen; "Heliodromus" med kuskepisk og Solens fakkell;

"Fader" med Saturns segl, stav og ring samt magernes visdoms-hue.

(Den separate tekst øverst var til minde om den person, der etablerede kultrummet. Gulmosaik i Ostia, 200-tallet e.Kr.)

En af bogens illustrationer viser en himmelstige med Mithras-kultens spirituelle indvielsestrin, som relaterer til planeter og stjernebilleder – en astrologisk symbolik til brug for indvielse.

